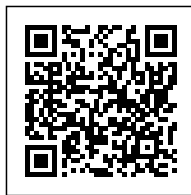

HẠT LỆ VU LAN

Tác giả: **Minh Mẫn**

Viết trong tháng 6 mùa **Vu Lan** PL.2566 – DL.2022

Tuần đầy cái thau hứng từng giọt nước rơi xuống từ mái lá. Bên ngoài, mưa vẫn rơi, người đi đường vẫn lấm lũi trên con đường lầy lội làng quê. Chiếc tời lá nặng trĩu dưới cái nón rộng vành, che khuất khuôn mặt Tú, trông như nụ nấm di động.

Đặt giỏ quà xuống ngạch cửa, Tú treo chiếc tời lá và nón lên vách, giữ giữ ống quần còn đọng nước mưa.

- “Anh soạn đồ ra giúp em, chắc gạo ươn hết. Mỳ gói, đường, bột ngọt hỏng sao đâu. Mưa lâu

quá em không chờ tạnh mưa được.”

Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa. Ảnh: St

Tuấn tựa hai bàn tay trên hai chiếc đòn thấp, nâng tấm thân hồng đất, đôi chân quặt quẹo lếch thếch trên nền đất ẩm thấp. Việc nhà phần lớn Tú gánh vác cho anh. Từ lúc cha qua đời, mẹ đi làm xa, hai anh em nương nhau dưới túp lều tranh mục nát. Vách lá không đủ che những cơn gió lùa. Tuổi 15, Tú đã đi làm thuê, mót lúa, bắt ốc, bắt cá. Tuấn quanh quẩn trong lều quét dọn, chăm bầy gà vừa nở. Năm khi mười họa Tuấn được Tú cống vào làng xem hát bộ, hoặc ngắm các nghệ sĩ mỗi khi có đoàn cải lương về làng. Hai anh em giải khuây chỉ có thế.

Vu Lan năm nay không có gánh hát nào về làng, chỉ có đoàn từ thiện của chùa tỉnh hội đến phát quà, Gia đình Phật tử áo lam đem theo hoa hồng, Tú nhận quà, cài lên áo đóa hoa trắng, và xin thêm một đóa hoa cho Tuấn.

- “Anh nấu cơm chưa? Chùa cho tương chao, em ra rừng hái ít lá non luộc chấm nha”. Tú hỏi.
- “Mưa gió vậy làm sao nấu được em, ông Táo ướt mẹp, củi chưa khô, anh em mình ăn mỳ gói cũng được” Tuấn đáp.

Tú đặt gói mỳ lên bàn thờ ba, lâm râm khấn. Lư hương không có một chân nhang nào. Hai anh em nghĩ, mình có lòng thành ba cũng chứng thôi, tiền đâu mua nhang đốt cho ba ấm lòng!

Ảnh Phật bà Quán Thế Âm nhạt được từ vỏ nhang ngoài chợ, dán trên vách lá cũng đã ố vàng nhiều năm.

Ba năm rồi, không còn ba, vắng tin mẹ; mỗi lần nhận được quà cứu trợ từ, Tuấn nói với em: -

Vu Lan lại về! Hai anh em nhìn nhau qua ánh mắt đượm buồn.

Chòi lá vẫn chung thủy che chở hai mái đầu xanh qua bao mùa mưa nắng. Tiếng gió rít giữa bầu trời hoàng hôn xám xịt; từng giọt nước rơi xuống đọng vũng trước cửa. Hình ảnh ba mẹ long lanh theo dợn sóng nước mưa hay hạt lệ ngấn đọng trên khóe mắt, Tuấn thở dài - nói với em như tự nhủ thầm - Sao mỗi lần Vu Lan về lại mang theo hạt lệ cho anh em mình vậy Tú!

Mưa nặng hạt, trời tối mịt phủ trùm cảnh vật như phủ trùm tương lai đôi trẻ; trần gian tưởng chừng chưa hề có mảnh đời bất hạnh, cô quạnh của anh em Tuấn - Tú! Chỉ có giọt lệ Vu Lan, anh em Tuấn mới chợt tỉnh một sự hiện diện tình cờ trong góc tối tinh cầu này!

Tác giả: **Minh Mẫn**

Viết trong tháng 6 mùa Vu Lan PL.2566 - DL.2022